

Tapio Alanko Nikkaroisten Anttilan suvusta syntyi kirja

*Tämä artikkeli liittyy läheisesti edellä olevaan tekstiin **Häät Kalkkalassa**, joka on lainattu uudesta Nikkaroisten Anttilan sukukirjasta. Upea uusi teos on suurelta osalta juuri ystävämme Tapio Alangon uutteran tutkimustyön tulos.*

Kalevi Vuorela pyysi pientä selvitystä Virmailan sukuun, Nyystölän Kalkkalan sukuhaaraan kuuluvan Sysmän Nikkaroisten Anttilan suvun tutkimisesta ja sukukirjan valmistumisen vaiheista. Paneudun tässä tapahtumien kulkuun menneitä muistellen:

Viime vuosituhannen loppupuolella Oskari Alangon (X-1639) pojan Väinön (XI-1643) lastenlapset kehittivät serkusten tapaamista, ja se toteutuikin vuonna 2002 Asikkalan Salonsaareissa. Kymmenkunta serkusta, osa puolisoineen, vuokrasivat Lahdesta laivan ja seilasivat yhdessä illanviettoon asikkalalaiseen lomakylään. Tapaaminen sujui rennosti kaikenlaisten muisteluiden, saunomisen sekä laulesitysten merkeissä. Tästä tapahtumasta kulkeutui valokuvia vanhempi-

enkin sukulaisten käsiin. Nyt jo edesmennyt, silloin suvun viimeinen elossa ollut sotaveteraani Perttu Alanko (XII-1643-8) pohti, saataisiinko kaikki Oskari Alangon jälkeläiset koolle sukutapaamiseen. Hän päätti hoitaa tulevasta juhlasta oman osansa suunnittelemalla päivämäärän, varaamalla sotaveteraanien suosiman taiteilijaporukan esiintymään sekä vuokraamalla Sysmän Nuoramoisten Nuorisoseuran talon. Sen jälkeen hän ilmoitti nuoremmilleen, että "talot ja musiikki on varattu, hoitakaa te loput". Juhlien ajankohtaan oli aikaa vain kolmisen kuukautta, joten pojathan joutuivatkin toimimaan. Nuorisoseuran talo on entinen Suojeluskunnan talo, ja Nuoramoisten Nuorisoseuraa oli aikanaan perustamassa kaksi suvun jäsentä, Väinö ja Siiri Alanko (XI-1644) vuonna 1906. Perinnekkin siis velvoitti, ja järjestelyt käynnistyivät vauhdilla.

Pitkälti toista sataa sukulaista Afrikkaa myöten osallistui kokoukseen. Heille järjestettiin myös mahdollisuus tutustua vanhoihin suvun asuinpaikkoihin Sysmän Nuoramoisissa ja Lahdenpohjassa, joissa nykyisten asukkaiden kanssa oli sovittu paikallaolo ja opastus. Nuoramoisten kokous oli erittäin antoisa etenkin, kun toisiin tuntemattomat lähisukulaisetkin

Oskari Alangon jälkeläiset kokoontuivat Sysmän Nuoramoisissa.

tutustuivat toisiinsa. Kokouksessa sovimme, että Pentti Alangon pitämästä esitelmästä, joka kertoi esi-isämme Oskari Alangon elämästä vuosina 1866-1942, valmistetaan pieni valokuvilla täydennetty vihkonen. Se voitaisiin myydä sukulaisille myöhemmin parinkymmenen sivun julkaisuna. Kun lähisukua alettiin tutkia, totesimme pian, että syvyyttä pitää saada lisää. Uusi ja laajempi tutkimus käynnistyi ja arkistoista etsittiin kaikki mahdollinen aineisto keskittyen suvun alkulähteille Sysmän Nikkaroisten Anttilaan. Sekään ei tuntunut vielä riittävän, ja niin mukaan tuli myös päätila Eskola. Esivanhempia löytyi myös Padasjoen Virmailasta ja Rasvalasta sekä Asikkalan Vähä-Äiniöstä ja Vähimaalta.

Aineiston kasvaessa heräsi ajatus sukuseuran perustamisesta, ja se toteutui Asikkalan Urajärven kartanolla 2006. Samaan aikaan asetettiin myös tavoite kaikkien kerättyjen aineistojen kokoamisesta sukukirjaksi.

Suurin osa sukuun liittyvästä aineistosta löydettiin Mikkelin maakunta-arkistosta. Pääosin aineisto oli ruotsinkielistä, ja sen kääntämisessä tutkijoilla oli paljon työtä.

Ylempi kuva: Tapio ja Merja Alanko siirtämässä tekstejä ja kuvia toimituksesta taittoon sähköpostilla, muistitikulla ja cd-levyilläkin.

Alempi kuva: Pentti Alanko Mikkelin maakunta-arkistossa.

Myös useat sukunestoston jäsenet kokosivat tietoja suvusta ja noudattivat uutta henkilötietolakia tarkastuttamalla sukunsa jäsenillä tiedot oikeiksi sekä hankkimalla luvat tietojen julkaisuun. Kiitos heille!

Kirja päätettiin toteuttaa suvun toiveiden mukaisesti helposti luettavana ja sukuselvitysten osalta Virmailan kirjojen tapaan esitettynä. Kirja on jaoteltu kolmeen osaan: alussa sysmääläisen kylän historiaosuus, toisessa osassa sukulaisten muistelmakertomuksia ja lopussa sukuselvitys valokuvineen. Pentti Alanko, Tapio ja Merja Alanko käsittelivät ja valmistivat

kirjaksi kuuden vuoden aikana hankitun aineiston kesällä 2009.

Mielenkiintoisimpiin tavoitteisiin kuului muun muassa Padasjoen kirjapainon kanssa sovittu aineiston toimittamisen ajallinen takaraja, jotta kirja ehtisi joululahjamyyntiin. Sovimme kirjapainon kanssa, että materiaali pitää toimittaa syyskuun 2009 loppuun mennessä, ja se toimitettiin syyskuun viimeisenä päivänä klo 14.30 eli puoli tuntia ennen kuin kirjapainoväen työpäivä päättyi. Valmiit kirjat haettiin sitomosta Hartolan Koitista marraskuun viimeisellä viikolla. Sukuseura kiittää kirjapainoa ja -sitomoa hienosta työstä!

Kirjaa varten pyydettiin ja saatiinkin runsaasti valokuvia. Pystyimme julkaisemaan niistä kolmisensataa, ja kolmisentuhatta jäi varastoon. Niille on suunniteltu nettikuva-arkisto, johon sukulaiset voisivat esim. omilla tunnuksillaan käydä tutustumassa. Tunnistamattomia kuvia on paljon, ja niille on ehdotettu muun muassa mahdollisen Sysmän kirjaston kuvanäyttelyn kautta jatkotoimenpiteitä.

*****

Sukulaisten sukulaisia

Kun sukunestoston kesäkuussa 2005 piti kokouksensa Sysmän Pakkaselassa, en alussa oikein tajunnut, miten kiinnostava paikka tämä upean taideteoksen kaltainen talo oli myös Virmailan suvulle, jonka läntiset ja itäiset haarat siellä kohtasivat toisensa. (K. V.)

Tarina alkaa siitä, kun Aleksanteri Sipilpoika Tapanila (s.1847, IX-7402) lähti kotoaan Tehinniemeltä jään yli Päijänteen toiselle puolelle "naimaan rikasta perijää". Hän avioituikin Vuorisalon Hederin tyttären kanssa ja toi hänet emännäksi Tapanilaan. Heidän poikansa - hänkin nimeltään Aleksanteri (s.1876, XI - 7419) - tuli sitten Hederin isännäksi. Seuraavaa sukupolvea edusti Veikko Aleksanteri Tapanila (s.1916, k.1980, XI-7443), joka v. 1969 vihittiin II avioon lääket. lis. Kaarina s Hyppösen kanssa. Veikko Aleksanteri viljeli ensiksi Hederiä ja vuodesta 1956 Pakkaselan tilaa Sysmässä. Hän oli mukana sysmääläisissä teollisuusyrityksissä, edisti huvila-asutusta paikkakunnalla ja kunnosti kotitalonsa oikeaksi satulinaksi taideteoksineen ja uimahalleineen. Hänen kuoltuaan rouva Kaarina Tapanila jäi huolehtimaan tilasta. Hän otti vastaan myös meidän sukunestoston hyvin vieraanvaraisesti ja piti meille kauniin puheen.

Mutta Pakkasela liittyy läheisesti myös Oskari Alangon (s.1866, k.1942, X-1639) elämään. Oskari teki näet vuokrasopimuksen Pakkaselan tilan viljelyksistä jo 1900-luvun alussa ja hoiti siellä kauppa-puotiaan ja talon viljelyksiä vuoteen 1920, jolloin hän muutti poikansa Väinön luokse Harjulaan. Enemmän tästä kaikesta voit lukea uudesta ja kovin taitavasti laaditusta kirjasta "Nikkaroisten Anttilan suku".

Laitan mukaan pari valokuvaa sukunestoston kokouksesta v. 2005: Ylempi kuva: Kaarina Tapanila pitää puhetta; kuuntelijana Suvi Alanko. - Alempi kuva: Tapio Alanko ja Marja Soikkeli Pakkaselan salissa. (K. V.)

